

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6C/52/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112232500
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4112232500.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35807598, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36864421, jej menom doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca dňa 28.9.2012 podal na Okresnom súde Nitra žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s tým, že priamo v žalobe žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním vecí o prikázaní vecí inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nitra sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.10.2012 č. k. 11NcC/75/2012-13 bolo rozhodnuté, že sudcovia Okresného súdu Nitra sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej pôvodne pod sp. zn. 7C/152/2012 a vec bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie tunajšiemu súdu a je vedená pod sp. zn. 6C/52/2013.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinností žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 4.130,96 eura a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 826,19 eura a to z dôvodu, že v pozícii oprávneného v exekučnom konaní voči povinnému: U. B. navrhol písomným podaním, zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu, ktorý po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie pridelil exekučnej veci spisovú značku EX/779/2012. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Nitra a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 13.4.2012 (konanie pritom začalo dňa 20.1.2012) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 84 dní). Exekučný súd

tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej, označenej zmluvy o úvere. Na jednej strane totiž existuje právne relevantný exekučný titul a to rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ustanovenia § 41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej.

Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevyožiteľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil a to titulom majetkovej škody v celkovej výške 4.130,96 eura predstavujúcu náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Preto si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, straty dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci sumu 826,19 eura, t. j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaná vzhľadom na skutočnosť, že došlo k spojeniu viacerých žalôb poukázala nato, že je nutné rozlíšiť jednotlivé druhy namietaných postupov súdov. Nezákonnosť úradného postupu okresného súdu vidí žalobca v tom, že okresný súd v jednotlivých exekučných konaniach alternatívne:

- 1/. nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote,
- 2/. rozhodol o poverení exekútora po 15-dňovej lehote,
- 3/. rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15-dňovej lehote,
- 4/. zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote.

V samotnom vyjadrení žalovaná ďalej uvádza, že čo sa týka prietahov v konaní namietaných žalobcom, v prvom rade je potrebné poznamenať, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie iba v žalobách, u ktorých namietaným nesprávnym úradným postupom je zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote. V druhom rade formu žiadosti o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Žalobca neuviedol ani po vyžadovanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažností na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. V treťom rade žalovaná má zato, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. K podmienke uplatnenia nároku na súde žalovaná poukazuje nato, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli na súd doručené žaloby, vo veci je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenia § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z. z., z ktorých vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej

pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6-tich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Podľa žalovanej ide v danom prípade o predčasné uplatnenie nároku na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody.

K nesprávnemu úradnému postupu žalovaná uviedla, že pokiaľ ide o rozhodnutie o poverení exekútora po 15-dňovej lehote samotná prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Poukazujúc na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (EP) účinného od 1.6.2011 vo vyjadrení žalovaná uvádza, že z ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodovaní rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 1.6.2011, kedy bol exekučný poriadok novelizovaný. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 1.6.2011 nárok je v tejto časti neopodstatnený. Pred dňom 1.6.2011 poukazuje na znenie § 41 ods. 2 písm. d) EP a uvádza, že v samotnej dôvodovej správe je k novelizovanému ustanoveniu uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojím autentickým výkladom aj Národná rada SR ako zákonodarný zbor SR. Z uvedeného vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní.

K zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15-dňovej lehote žalovaná uvádza, že v prípade ak nesprávnym úradným postupom má byť zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, takto formulovaný postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účel Zákona č. 514/2003 Z. z. a zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú uvedeným nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Zo žalobcom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší. Poukazujúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR uvádza, že súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Žalovaná ďalej k veci uvádza, že považuje za nevyhnutné v prvom rade poukázať na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 EP vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Pätnásťdňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu, okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) EP. Ak ho súd nepoverí 15-dňová lehota neplatí.

K existencii prietahov v konaní žalovaná uvádza, že žalobca nepreukázal, žeby podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažností, žeby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalovaná súčasne vzniesla námietku premlčania, keď zo skutkových okolností vyplýva, ktoré uvádza žalobca v niektorých žalobách, že k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred dňom 23.4.2009. Poukazuje na ustanovenie § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého ustanovenia sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Pokiaľ je namietaným nesprávnym úradným postupom rozhodnutie o poverení súdneho exekútora po 15-dňovej lehote, premlčacia lehota uplynula po 3-och rokoch od momentu skončenia žalobcom tvrdených prietahov, t. j. od vydania poverenia. Ak je namietaným nesprávnym úradným postupom zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15-dňovej lehote, premlčacia lehota uplynula po 3-och rokoch od momentu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Preto vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.4.2009, k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009.

K uplatnenému nároku na náhradu škody žalovaná uviedla, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. Žalobca tiež nemá nárok na nemajetkovú ujmu, pretože nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a ani to, žeby sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Ďalej poukazuje na prihliadnutie na dobré mravy a nemajetkovú ujmu s prihliadnutím na poškodenú osobu. Podľa žalovanej poukazujúc na písomné vyjadrenie, žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli

predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca nepriateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízko príjmových osôb.

Vo veci bol vytyčený termín pojednávania na deň 20.6.2014. Termín pojednávania s predvolaním na pojednávanie bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený dňa 5.5.2014. Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 19.6.2014, doručeným tunajšiemu súdu e-mailom dňa 20.6.2014 o 6.46 hod., zaslal tunajšiemu súdu ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania na iný vhodný termín a to z dôvodu, že v určenom čase boli vytyčené pojednávania v rámci vecí žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. proti žalovanej: Slovenská republika, vedené pred Okresným súdom Topoľčany, senát 8C a 10C, na deň 20.6.2014 od 12.45 hod. do 13.15 hod. Klient pritom trvá na účasti splnomocneného advokáta a vylučuje substitúciu. Súčasne žiadal, aby sa nekonalo v ich neprítomnosti. Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu. Zákonné ustanovenie dáva možnosť účastníkovi konania, jeho právnenému zástupcovi požiadať o odročenie pojednávania a to z dôležitých dôvodov. V danom prípade právny zástupca žalobcu v popoludňajších hodinách pred samotným pojednávaním na tunajšom súde požiadal o odročenie pojednávania. Predvolanie na pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 5.5.2014, teda v lehote podľa § 115 ods. 2 O.s.p. Podľa súdu kolízia pojednávania v rovnakom termíne nemôže byť akceptovateľným dôvodom posudzovania ospravedlnenia z dôležitého dôvodu, keď predvolanie bolo doručené v dostatočnom predstihu, avšak ospravedlnenie bolo doručené tesne pred začatím pojednávania. Právny zástupca mal možnosť ospravedlnenie zaslať skôr, vedomý si ďalších termínov pojednávania, keď žaloby žalobcu zhodne podával na viacerých súdoch. Žalobca tak musel predpokladať, že bude dochádzať k takýmto kolíziám a napriek tomu nesúhlasil so substitúciou. Je tak zrejmé, že právny zástupca žalobcu sa ani nemôže zúčastniť všetkých pojednávanií naraz, a tak je obtiažne vyhovieť potom aj jeho žiadosti odročiť pojednávanie na iný vhodný termín. Posúdenie opodstatnenosti dôležitého dôvodu treba posudzovať u každej konkrétnej veci osobitne. Je potom rozdiel v ospravedlnení neúčasti na pojednávaní a v žiadosti o odročenie pojednávania, keď účastník, zastúpený právnym zástupcom nepodáva taký počet žalôb a vo veci mu je vytyčený termín pojednávania v jeho veci, keď už v ďalšej veci právny zástupca obdržal predvolanie na pojednávanie skôr vytyčené, prípadne môže ísť o pojednávanie, kde účasť právneho zástupcu je nevyhnutná. Ďalej súd zohľadňoval tú skutočnosť, že v danom prípade žaloba žalobcu podaná prostredníctvom právneho zástupcu bola riadne odôvodnená, stanovisko žalovanej je pritom právnenému zástupcovi známe i z ďalších konaní na tunajšom súde alebo na iných Okresných súdoch v zhodných veciach. Tým podľa súdu nebola odňatá žalobcovi ako účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom a konať pred súdom. Súd vo veci tiež pojednával v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neúčasť písomne ospravedlnila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu sp. zn. 6C/52/2013, oznámenia Okresného súdu Nitra o celkovom nápade, listu Európskej komisi, znaleckého posudku č. 1/2014 vedeného pod Spr 176/2014, obsahom spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Er/269/2012 a zistil tento skutkový stav: Žalobca sa podanou žalobou domáha zaplatenia titulom majetkovej škody sumy 4.130,96 eura a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 826,19 eura z dôvodov uvedených vyššie. Vec vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 23Er/269/2012, z ktorého spisu súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým Okresnému súdu Nitra dňa 2.3.2012. Exekučným titulom je Rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 7.3.2012 č. k. 23Er/269/2012 -12 bola žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaného Ekonomickou Univerzitou v Bratislave- znaleckým ústavom, vo veci stanovenia majetkovej škody žalobcu, vedeného na tunajšom súde pod Spr. 176/14 súd zistil, že výška majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami a to v prípade žaloby podanej z dôvodu, že neskoro bolo rozhodnuté, resp. nebolo rozhodnuté o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, bola vyčíslená suma na jednu žalobu za mzdové náklady, náklady na tlač, úpravu informačného systému, na poštovné, telekomunikačné služby, spolu 30,76 eura, a náklady súvisiace s tým, že sa neskoro rozhodlo, resp. nerozhodlo o žiadosti o zmenu exekútora, bola vyčíslená škoda na jednu žalobu 31,68 eura.

Z oznámenia Okresného súdu Nitra súd zistil, že celkový nápad oddelenia "Er" Okresného súdu Nitra v roku 2009 bol 15.113 vecí, z toho počet vecí spoločnosti Pohotovosť bolo 464. V roku 2010 bol nápad 14.879 vecí, z toho počet vecí spoločnosti Pohotovosť bolo 370. V roku 2011 bol nápad 21.196 vecí, z toho počet vecí spoločnosti Pohotovosť bolo 230. V roku 2012 bol nápad 24.980 vecí, z toho počet vecí spoločnosti Pohotovosť bolo 198.

Predmetom konania je nárok uplatnený žalobcom voči žalovanej na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ku ktorej došlo nesprávnym úradným postupom okresného súdu pretože v exekučnom konaní nebola splnená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti, čím malo dôjsť k porušeniu základného práva žalobcu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy, Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy, Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo nato, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok), platného do 31.5.2010, Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok), platného do 31.5.2011, Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok), platného od 1.6.2011, Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Podľa § 3 ods.1 písm. d/, ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona, Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone

verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods.1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1, 2 citovaného zákona, Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods.1 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

V danej veci sa najskôr súd zaoberal námietkami vyslovenými žalovanou v písomnom vyjadrení a to v prípade nedostatku podmienky uplatnenia nároku na súde tým, že svojho práva sa žalobca môže domáhať na súde až po uplynutí 6-tich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, ktorý nárok žalobcu nebol ani predbežne prerokovaný. Je pravdou, že žiadosti boli doručované žalobcom žalovanej dňa 23.4.2012 s tým, že v danej veci žaloba bola podaná na Okresnom súde Nitra dňa 28.9.2012, k čomu došlo pred uplynutím 6-tich mesiacov stanovenej lehoty v ustanovení § 16 citovaného zákona. Podľa súdu však to nie je dôvod na zamietnutie žaloby, vzhľadom na dátum rozhodovania o samotnej žalobe, k čomu dochádza po uplynutí uvedených 6-tich mesiacov od prijatia žiadosti, ale čo je podstatné, že nebol uspokojený nárok na náhradu škody a tým je daná dôvodnosť domáhať sa uspokojenia nároku na súde. Zákonný požiadavok na predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody je síce obligatórnou podmienkou pre uplatnenie tohto nároku na súde, pretože poškodený sa môže svojím nárokom obrátiť na súd iba vtedy, ak do 6-tich mesiacov odo dňa uplatnenia nebol jeho nárok príslušným orgánom plne uspokojený, ide však o podmienku procesnoprávnu, ktorej nedostatok má iba procesné dôsledky a nemôže byť dôvodom pre zamietnutie žaloby. V prípade, že je podaná žaloba na súde predtým než príslušný orgán sa k nároku vyjadrí, súd v takom prípade môže vyčkať na vyjadrenie príslušného orgánu a potom pokračovať v konaní. To znamená, že pokiaľ by nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nebol predbežne prejednaný príslušným orgánom, ide o odstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorý súd môže riešiť potom postupom podľa § 104 ods. 2 O.s.p.

Rovnako nepovažoval súd za dôvodnú aj vznesenú námietku premlčania pri uplatnení nároku pred 23.4.2009. Z ustanovenia § 19 ods. 1 vyplýva, že právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. V danej veci k podaniu žaloby došlo dňa 28.9.2012, pričom ako vyplýva z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 23Er/269/2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená Okresnému súdu Nitra dňa 2.3.2012, ktorá bola zamietnutá uznesením zo dňa 7.3.2012, z čoho je zrejmé, že k tomu došlo až po dni 23.4.2009.

Z komentára k Exekučnému poriadku a to § 44 vyplýva, že v ods. 2 je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania: a) exekučného titulu, t. j. predovšetkým formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti tohto titulu, b) žiadosti o vydanie poverenia, c) návrhu na vykonanie exekúcie. Materiálnym predpokladom každej exekúcie je existencia exekučného titulu. V prípade, že

chýba materiálny predpoklad exekúcie, exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia zamietne, tak ako to predvída znenie ustanovenia § 44 ods. 2. Exekučný súd vydá poverenie na vykonanie exekúcie do 15 dní. Z komentára ďalej vyplýva, že treba uviesť, že táto lehota je pre súd záväzná len do tej miery, že jej nedodržanie by mohlo byť označené za zbytočný prieťah a jej podstatné prekročenie by sa prípadne mohlo skúmať aj v rámci disciplinárnej zodpovednosti konkrétneho sudcu. Inak pre túto lehota platí to, čo je uvedené aj v pri lehote na predloženie žiadosti exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, teda že lehota má poriadkový charakter a preto na záver o zbytočných prieťahoch pri tomto postupe súdneho exekútora, teda i súdu, spravidla nebude stačiť len prekročenie 15-dňovej lehoty, ale aj ďalšie relevantné okolnosti prípadu, ktorými môže byť aj postup exekučného súdu.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch tak, ako to vyčíslil v návrhu. Z ustanovenia § 9 Zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, za ktorý sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Zodpovednosť štátu v takomto prípade je objektívnou zodpovednosťou za škodu pri súčasnom splnení podmienok, ktorými sú vznik škody, majetková ujma v peniazoch, nesprávny úradný postup, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Nesprávnym úradným postupom môže byť vydanie alebo nevydanie prípadne oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť vydané v určenej lehote. Z Dohody základných práv a slobôd vyplýva, že každý má právo, aby vec bola prejednaná bez zbytočných prieťahov. Zásada rýchlosti súdneho konania je tak významným právom účastníka konania. Nejde však o absolútne hľadisko, ktoré by malo byť uprednostnené a teda by malo prevážiť pred inými požiadavkami na vydanie rozhodnutia, ktorými sú povinnosť súdu zistiť spoľahlivo okolnosti s ohľadom na zložitosť veci, potrebné posúdiť pred vydaním rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup možno potom považovať len taký postup súdu, keď doba trvania na vydanie rozhodnutia nezodpovedá zložitosti, právnej náročnosti ako aj počtu vybavovaných vecí. Štát tak nemôže zodpovedať za prieťahy spôsobené pričinením účastníka konania alebo ak sú vyvolané inými okolnosťami.

V danej veci žalobca namieta nesprávnosť úradného postupu na základe toho, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. vyplýva, že súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora. Podľa zákonného znenia platného od 1.6.2010 táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) EP.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), písm. d) EP, platného do 31.5.2011, Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade:

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), písm. d) EP, platného od 1.6.2011, Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade:

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa zákonného znenia ustanovenia § 44 ods. 2 EP platného do 31.5.2010, ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Podľa súdu zákonná lehota 15 dní od doručenia žiadosti písomne poveriť exekútora na vykonanie exekúcie platí v tom prípade, ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na

vykonanie exekúcie, z čoho vyplýva, že v prípade že súd nezistí rozpor tak nič mu nebráni v tom, aby v zákonom stanovenej lehote rozhodol o žiadosti. Opačný prípad je však, ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, pretože musí, aby k tomu dospel, skúmať tento rozpor a vzhľadom na obtiažnosť vecí a počet nie je a nebolo ani možné do 15 dní to zistiť. Zo skutkového stavu vyplýva, že v predmetných exekúciách sa súd zaoberal materiálnym predpokladom exekúcie a to exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu a tento posudzoval v súlade s ustanovením § 45 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom z judikatúry SR (3Mcdo/11/2010) vyplýva, že exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, v exekučnom konaní je však zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/230/2011 vyplýva, že exekučný súd je povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy. Povinnosť exekučného súdu počas celého exekučného konania skúmať, či sa vykonanie exekúcie navrhuje na podklade vykonateľného exekučného titulu vyplýva i z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/52/2010, 2Cdo/269/2012. Rovnaký názor zastáva i Ústavný súd SR a to vo veciach pod sp. zn. I.ÚS203/2011, II.ÚS417/2011 a IV.ÚS456/2012.

Vzhľadom na náročnosť samotných vecí, počet vecí Okresného súdu Nitra, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, nebolo ani v silách Okresného súdu Nitra rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora zákonom stanovenej lehote. V tejto súvislosti súd poukazuje na komentár k ustanoveniu § 44 EP a jeho časť, že uvedená lehota má poriadkový charakter a preto na záver o zbytočných prietahoch pri tomto postupe súdneho exekútora, teda aj súdu pri rozhodovaní o jeho žiadosti, spravidla nebude stačiť len prekročenie 15-dňovej lehoty ale aj ďalšie relevantné okolnosti prípadu, ktorými môže byť aj postup exekučného súdu. Takýmto postupom potom bolo posudzovanie a preskúmanie exekučného titulu a jeho formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti. Tieto okolnosti potom ovplyvnili dĺžku samotného konania, ktorá však nebola zapríčinená nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v porušení zásady rýchlosti konania. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR a jeho uznesenie zo dňa 14.2.2013 č. k. IV.ÚS/94/2013-20, ktoré rozhodnutie sa týkalo práve sťažnosti žalobcu namietajúc porušenie svojich základných práv podľa článku 20 ods. 1, článku 46 ods. 1, článku 48 ods. 2 Ústavy SR a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj porušenie článku 12 ods. 2 Ústavy a článku 14 Dohovoru k postupom Okresného súdu Nitra v konaniach vedených pod sp. zn. „Er“ tak ako sú uvedené v tomto rozhodnutí. Žalobca ako sťažovateľ v tejto veci uvádza, že okresný súd o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol napriek tomu, že tieto veci podľa žalobcovho názoru nevykazujú znaky mimoriadnej právnej zložitosti. Uznesením Ústavného súdu SR bola sťažnosť žalobcu odmietnutá potom, ako Ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutých konaniach nie sú splnené podmienky na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky, teda v danom predmetnom konaní žalobcu, podľa článku 48 ods. 2 Ústavy, ani práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru. Rovnaký záver prijal Ústavný súd aj pokiaľ ide o namietané porušenie ďalších sťažovateľkou označených základných práv podľa Ústavy tak, ako to vyplýva zo samotného rozhodnutia.

Ustanovenie § 44 ods. 2 EP, účinnom v znení do 31.5.2010, obsahuje iba zákonnú lehotu na vydanie poverenia, však neobsahuje lehotu na vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia a preto podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup súdu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, keďže pre zamietavé rozhodnutie zákon žiadnu takúto lehotu ani neustanovuje. Z tohto dôvodu nebol splnený základný predpoklad, aby súd mohol konštatovať nesprávny úradný postup v exekučnom konaní. Vzhľadom na rozdielnosť názorov na výklad ustanovenia § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.5.2010 a množiace sa exekučné konania, si uvedomil i zákonodarca, pretože od 1.6.2010 bolo zmenené znenie § 44 ods. 2 EP tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a písm. d), pre prípad písomného poverenia exekútora, avšak ďalšie znenie tohto zákonného ustanovenia zostáva nezmenené s tým, že pre vydanie zamietajúceho uznesenia nebola ani po novelizácii stanovená žiadna lehota. Súd sa tak stotožnil s tvrdením žalovanej v jej písomnom vyjadrení, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v exekučných konaniach, ktoré začali po 1.6.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. V danej veci bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia doručená exekučnému súdu dňa 2.3.2012, o ktorej exekučný súd rozhodol uznesením dňa 7.3.2012 č. k. 23Er/269/2012-12, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora

zamietnutá. V danom prípade nebolo možné konštatovať, že zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Ďalej k veci súd uvádza, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že v konaní exekučného súdu boli príslušným orgánom konštatované prieťahy. Všeobecný súd v konaní o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom takýmto orgánom nie je. V konaní tak nebol preukázaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Nitra ako exekučného súdu, čo je jedna z podmienok zodpovednosti štátu za škodu a nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Na základe vykonaného dokazovania a dôvodov uvedených vyššie dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a to bez zbytočných prieťahov. Súd mal za preukázané objektívne okolnosti, pre ktoré nebolo možné, aby Okresný súd Nitra rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v 15-dňovej lehote, vzhľadom na zložitosť jednotlivých vecí, posudzujúc exekučný titul a jeho súlad alebo rozpor so zákonom. Tiež bolo potrebné vziať do úvahy, že na Okresný súd Nitra v roku 2009 napadlo do „Er“ 15.113 vecí, v roku 2010 napadlo 14.879 vecí a v roku 2011 to bolo 21.196 vecí, z čoho v roku 2009 bolo vecí od žalobcu 464, v roku 2010 to bolo 370 a v roku 2011 to bolo 230 vecí. Tieto veci v predmetných obdobiach boli vybavované šiestimi vyššími súdnymi úradníkmi a vzhľadom na výšku nápadu nebolo ani objektívne možné, aby bolo vo veciach rozhodované v krátkom časovom úseku a preto rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty nie je možné považovať za nesprávny úradný postup z dôvodu nevydania rozhodnutia v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov. K uvedenému súd dodáva, v zmysle vyššie uvedeného, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodovaní ak exekučným titulom je rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Vo veci sa stotožnil súd s vyjadrením žalovanej aj v tej časti, že nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch zložky štátnej moci zamerali svojou pozornosťou na ochranu spotrebiteľských práv a tak to bolo aj zo strany Okresného súdu v Nitre. Súd v tejto súvislosti poukazuje na list Európskej komisie generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť zo dňa 14.9.2010, v ktorom liste okrem iného poukazujúc na konkrétnu sťažnosť sa uvádza, že „zdá sa, že spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. po dosiahnutí pochybných rozhodcovských rozsudkov pristupuje k ich výkonu“. V liste sa uvádza tiež, že zo správ taktiež vyplýva, že súdny exekútor v prípade, ktorého sa zdá, že pravidelne žiada na základe rozhodcovských rozsudkov o exekúcie v prospech spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., je bývalým pracovníkom tejto spoločnosti. Tento exekútor bol tiež zodpovedný za exekúciu v predmetných sťažnostiach. Údajne pokračuje v exekúciách pochybných rozhodcovských rozsudkov bez toho, aby sa zaoberal nezákonnosťou alebo nemorálnosťou rozhodcovského rozsudku a príslušnými pravidlami na ochranu spotrebiteľa a to ani vtedy, keď ho nato spotrebiteľia upozornia. Celkovo sa zdá, že prinajmenšom v niektorých prípadoch boli takéto rozhodcovské rozsudky vykonané a že exekútor ani súd zapojený do exekúcie nepodnikol žiadne kroky na zastavenie exekúcie. V ostatných prípadoch sa javí, že exekúcie boli čiastočne pozastavené, ale príslušné súdy si nie sú zdá sa isté, pokiaľ ide o povinnosti, ktoré majú. Súd poukazuje na list Európskej komisie najmä v tej súvislosti, že bolo i povinnosťou okresného súdu sa podrobnejšie zaoberať rozhodcovským rozsudkom ako exekučným titulom a tak vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná náhradu trov konania nepriznal, pretože sa tohto práva na náhradu trov konania vzdala tým, že si náhradu trov konania neuplatnila tak, ako to výslovne bolo uvedené v písomnom vyjadrení, pričom podstatné trovy žalovanej v konaní ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1, 2, 3 O.s.p., V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.